

Systemer for kartlegging av landskap

Wendy Fjellstad
Norsk institutt for skog og landskap

skog+
landskap

Landskap

«et område, slik folk oppfatter det, hvis særpreg er et resultat av påvirkningen fra og samspillet mellom naturlige og/eller menneskelige faktorer»

Den europeiske landskapskonvensjonen, Firenze, 2000

- *et område* – en fysisk kategori, et areal
- *folk oppfatter* – et perspektiv, en tenkemåte i forhold til å se sammenhenger og helheter
- *påvirkningen fra og samspillet mellom* – en arena der mange aktører har ulike mål og virkemidler og hvor naturen også spiller inn

Behov for landskapskunnskap i forvaltning

«landskapet er et vesentlig element i folks omgivelser, et uttrykk for mangfoldet i deres felles kultur- og naturarv samt et fundament for deres identitet»

Anlegg / sektorinngrep

- Småkraftverk
- Kraftlinjer
- Vindmølleparker
- Veibygging / bruer
- Naturbaserte anlegg for idrett og turisme

Samordnet arealforvaltning

- Kommuneplan – arealdel
- Tettstedsutvikling
- Strandsoneforvaltning
- Landskap og reiseliv

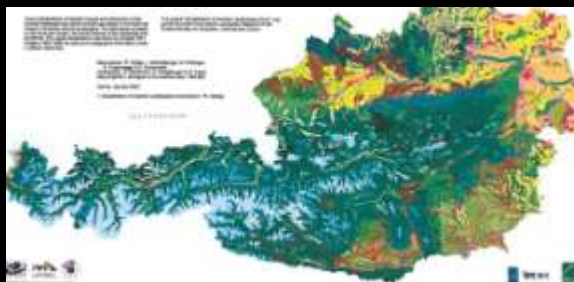
Vi trenger kunnskap om dagens landskap for å kunne planlegge og forvalte framtidige bærekraftige landskap

Mange land, mange systemer

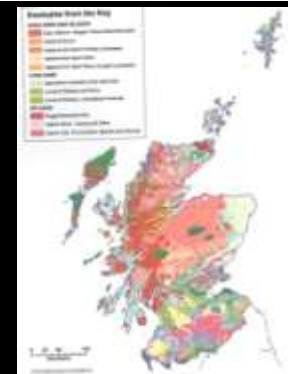
England's
Countryside
Character
Areas

Austrian Cultural Landscapes

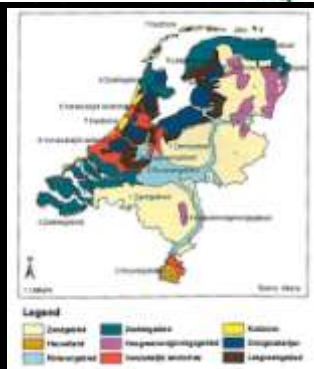
Landscape
Character
of Scotland

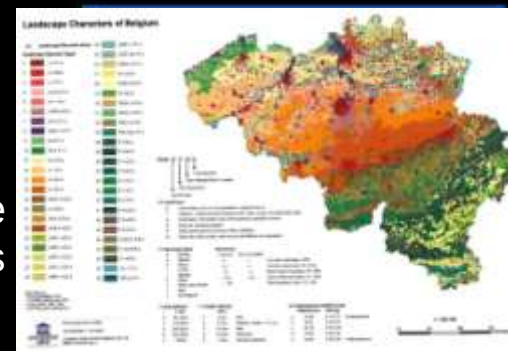
German
Typology of
Landscapes

Landscape
Map of The
Netherlands

Landscape
Characters
of Belgium

Spanish Typology of Landscapes

Portugal
Landscape
Identification &
Characterization

European
Landscape
Typology
Map

Landskapskarakter

"a distinct, recognisable and consistent pattern of elements, be it natural (soil, landform) and/or human (for example settlement and development) in the landscape that makes one landscape different from another, rather than better or worse"

The Countryside Agency / Scottish Natural Heritage, 2001

- Klart skille mellom beskrivelse av karakter og verdivurderinger
- Klart skille mellom landskapskarakterområder og -typer
- Skala er viktig
- Deltagelse av publikum / brukere

Nasjonalt referansesystem for landskap

Referanseramme for å

- beskrive egenskaper, status og endringer i landskapet
- konkretisere begrep som særpreg, representativitet, sjeldenhet, gjenkjenningsverdi
- bevisstgjøre i forhold til konsekvenser av endringer og mulige strategier/tiltak for forvaltning

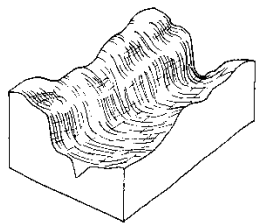
Landskapsregioner

- enestående, geografisk avgrensede områder

Landskapstyper

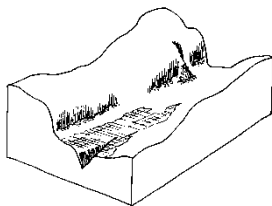
- Forenkling / generalisering – fokusere på likheter

Landskapskomponenter

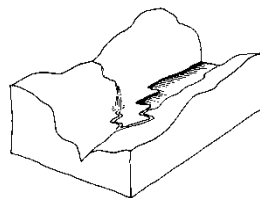
Landskapets hovedform

Storformen i landskapet.

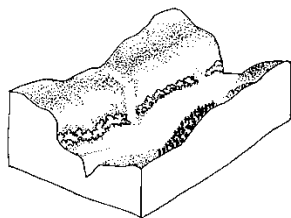
Landskapets småformer

Berggrunn og løsmasser.
Innredning av hovedformen med geologiske detaljer.

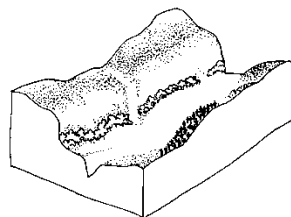
Vann og Vassdrag

Innsjøer, fjorder og hav.
Bekker, elver og fosser.
Vannflate og strandlinje.

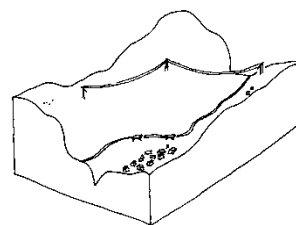
Vegetasjon

Naturlig og kulturpåvirket skog og annen vegetasjon.
Strukturer og mosaikk

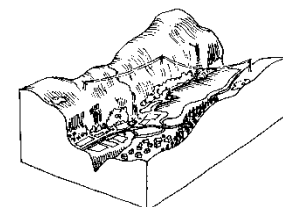
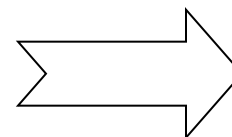
Jordbruksmark

Arrondering og arealbruk.
Eng, åker og beitemark.
Sterkt kulturbetinget utmark.

Bebyggelse og tekniske anlegg

Byer og tettsteder, spredt eller glissen bosetting. Linjestrukturer og veisystemer.

Landskapskarakter

Det totale landskapsbildet.

Hierarkisk system (skala = flyhøyde!)

10 Jordbruksregioner (M 1: 2 mill.)

45 Landskapsregioner (M 1: 500 000)

444 Underregioner (M 1: 250 000)

x-antall Landskapsområder (M 1: 50 000)

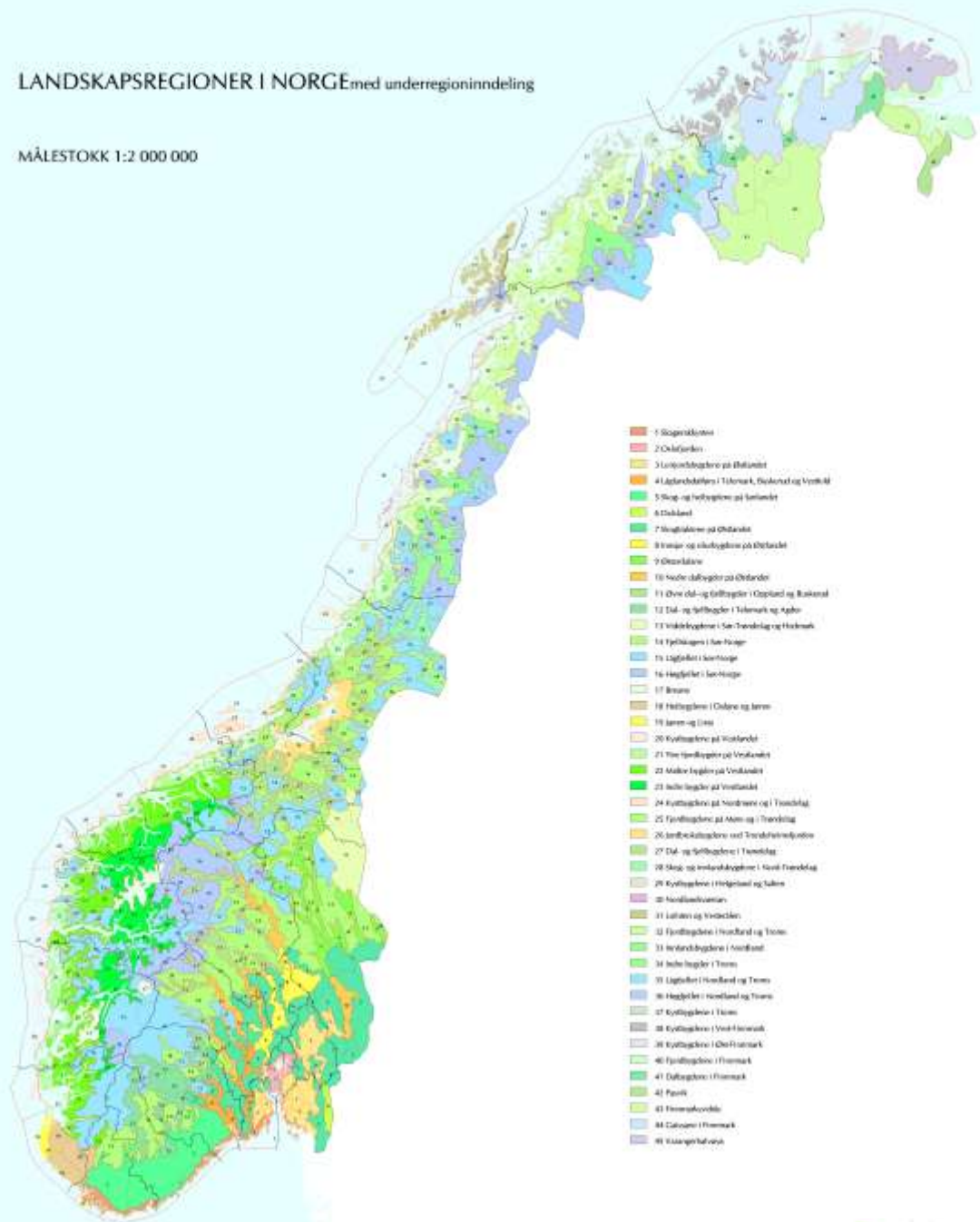
Inndeling av Norge i 444 underregioner var utgangspunkt for sammenstilling av 45 landskapsregioner.

Fra 1992 til 1996:
Arbeidsmøter med hvert fylke (landbruk-, natur og kulturavdelinger) for å diskutere/justere grensene.

LANDSKAPSREGIONER I NORGE med underregioninndeling

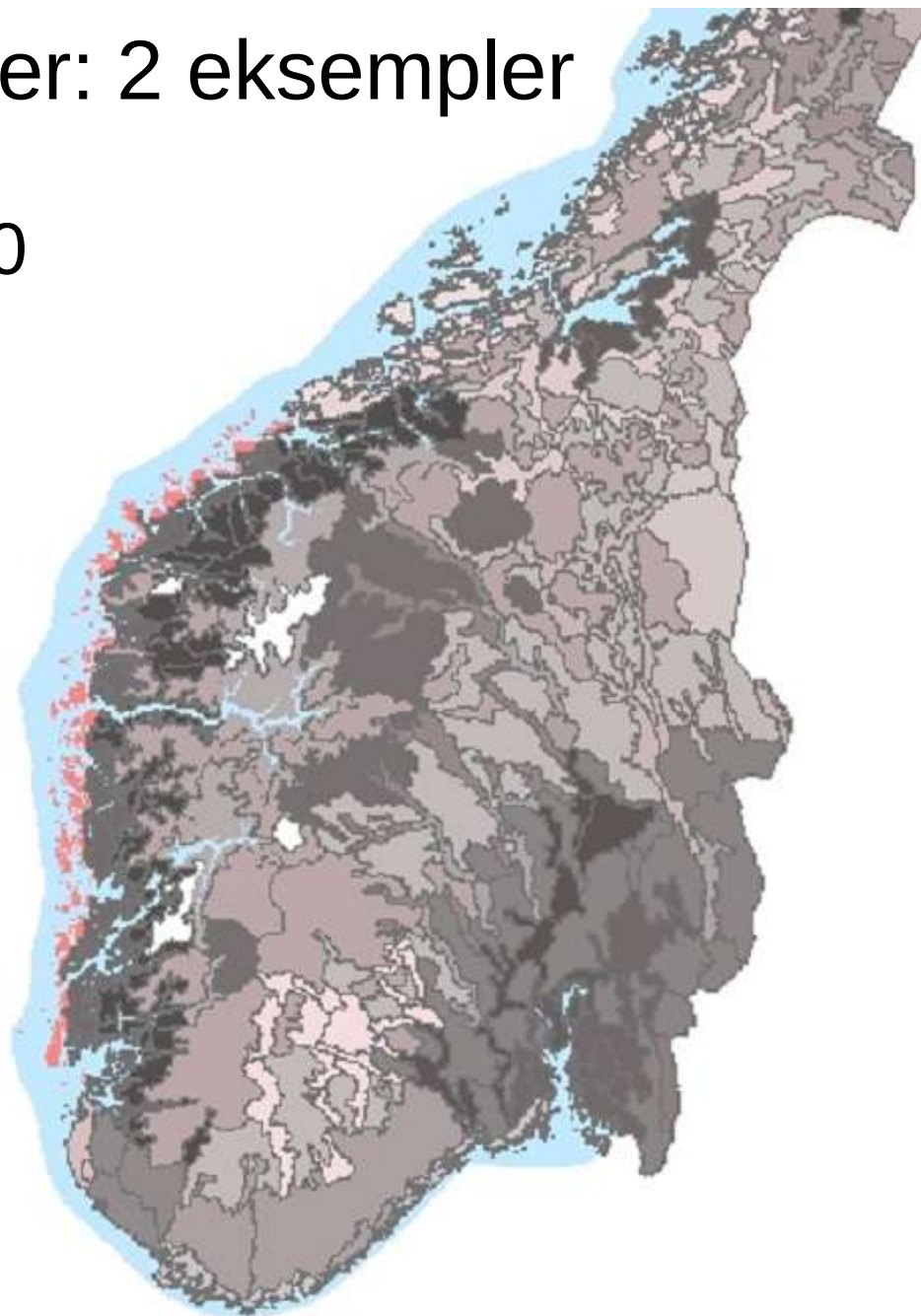
MÅLESTOKK 1:2 000 000

Landskapsregioner: 2 eksempler

Landskapsregion 20

Kystbygdene på
Vestlandet

skog+
landskap

Atlantisk kystlynghøi

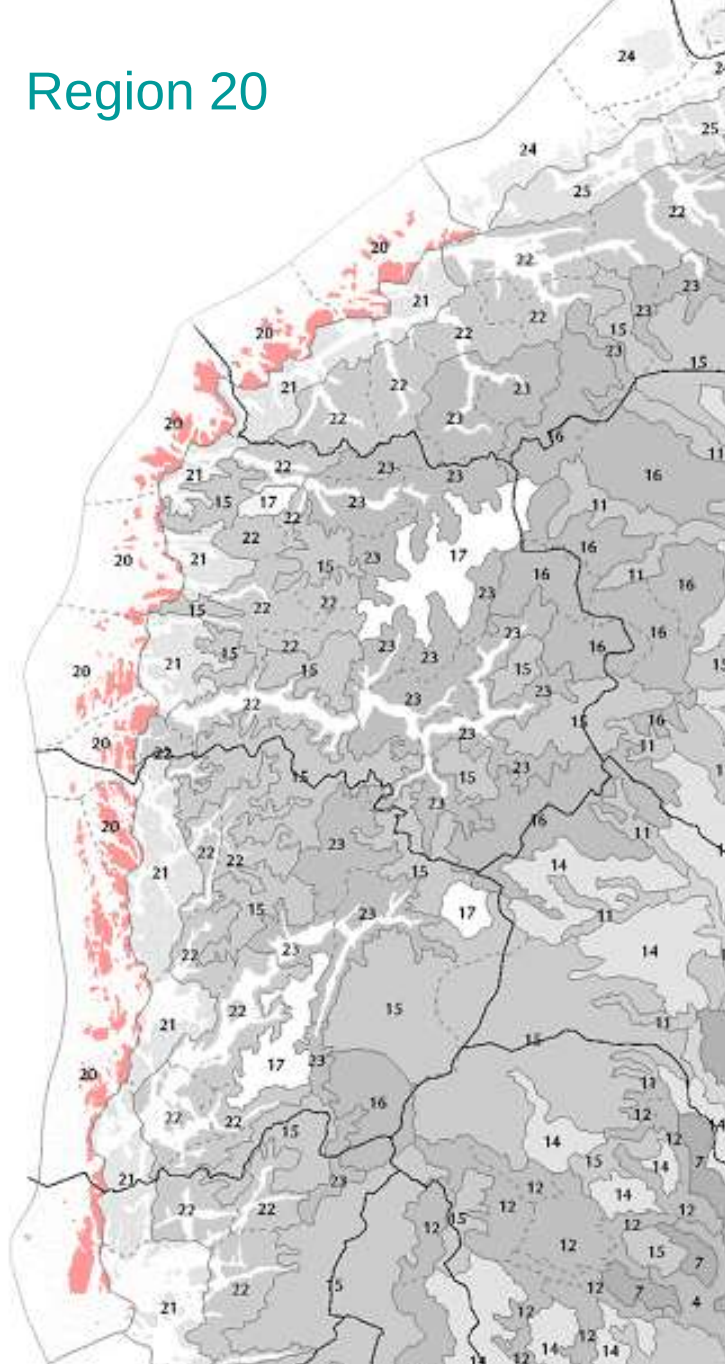
Steingjerder

Gjødsla beiter ned mot sjøen

Region 20

Hus langs fjordkil

Naustrekker

Klart skille inn- og utmark

Landskapsregion 23

Indre bygder på Vestlandet

Ferger, fosser og turisme

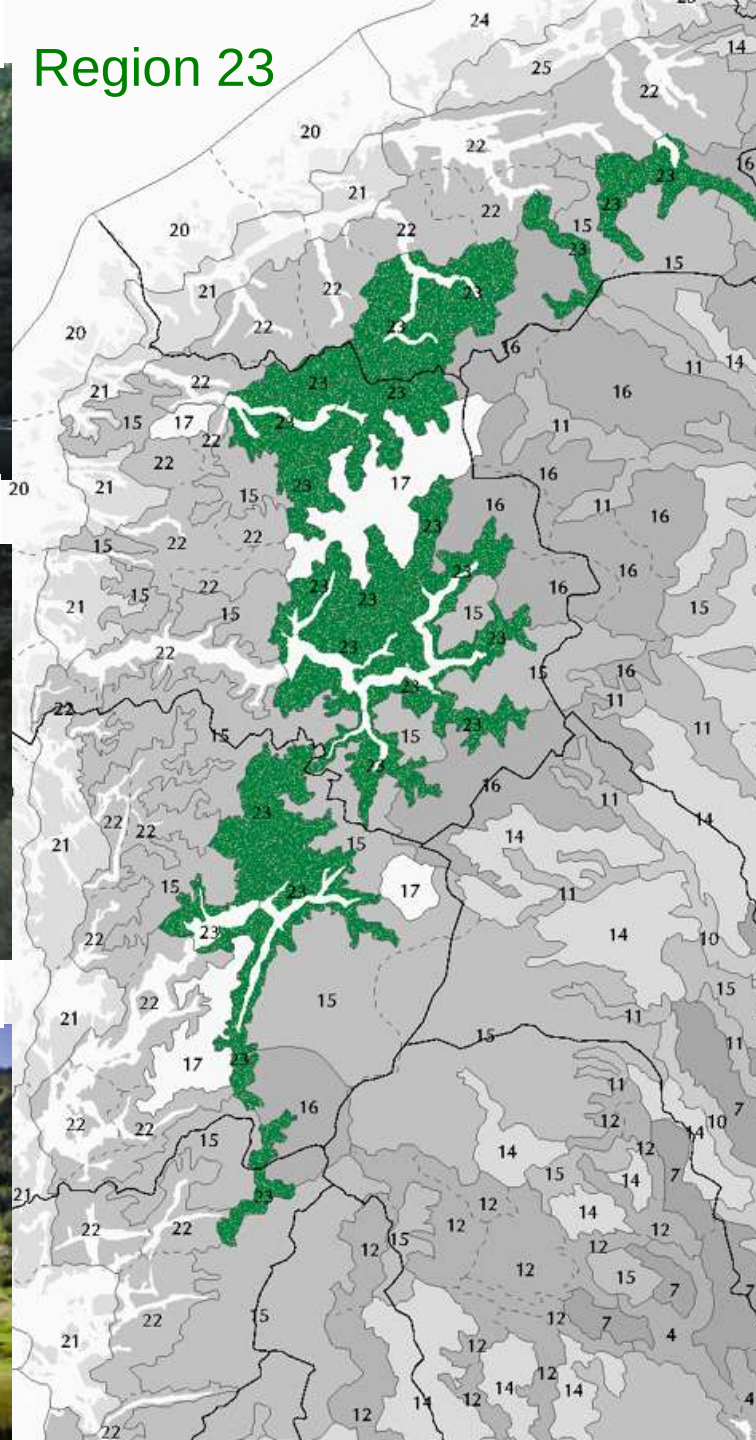
Dype fjorder og hyllegårder

Mildere jordbruksbygder

Region 23

Rekketun og fruktdyrking

Trange dalfører

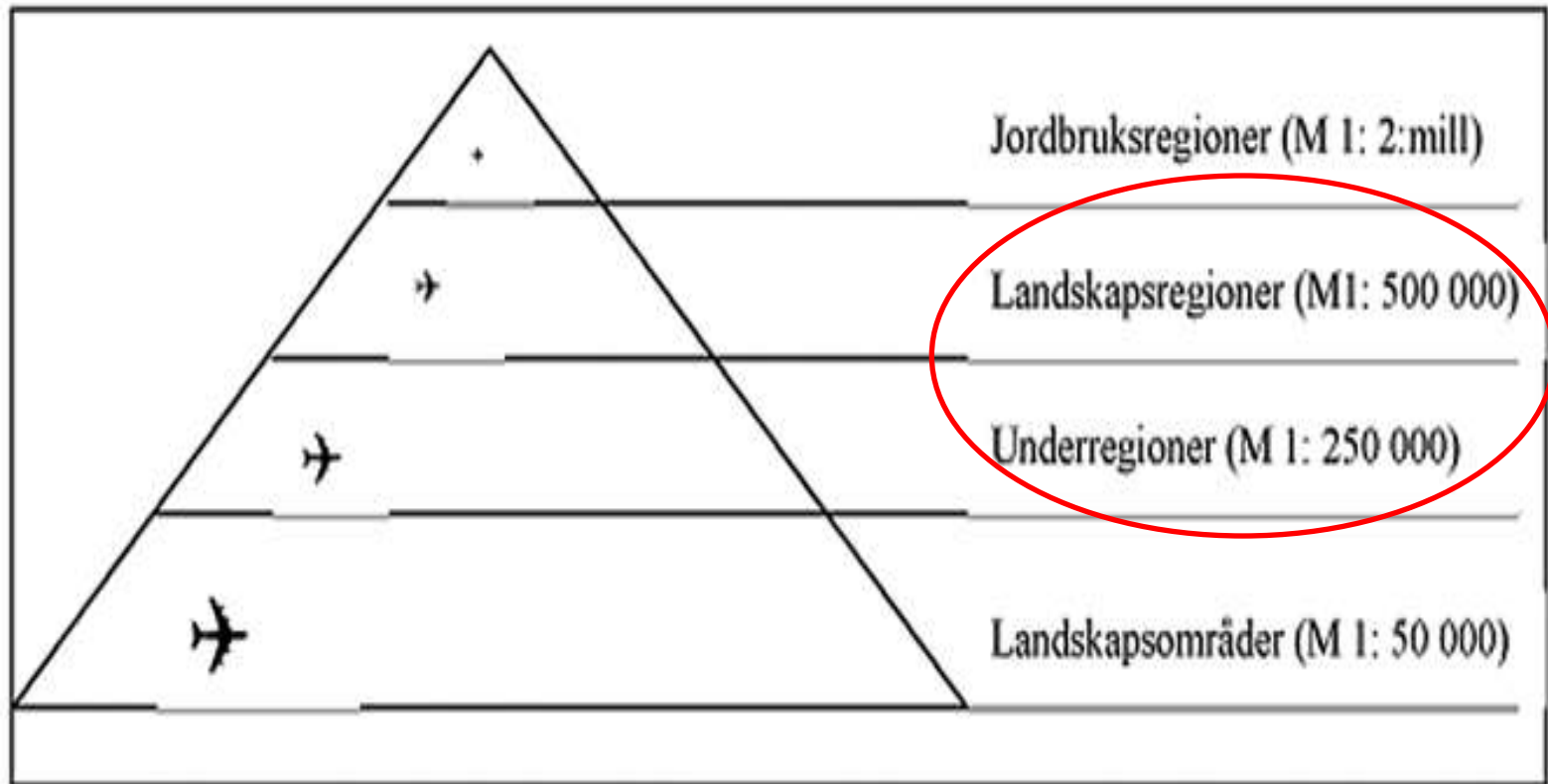
Seterbruk

LANDSKAPSREGION	23 INDRE BYGDER PÅ VESTLANDET	BE- TYD- NING
LANDSKAPETS HOVEDFORM - dyptskårne storformer langt inn i landet - langsmale fjorder, fjordsjøer & daler - omgitt av høyfjell - fjellområder inngår "milde" & "vilde" fjell 	Regionen strekker seg fra nord i <i>Rogaland</i> til <i>Nordmøre</i>. Den kjennetegnes ved at alle u-regioner har en betydelig nedskåret hovedform som strekker seg dypt inn i landet og omgis av høye fjell. Mest ekstrem av regionens ulike landskaper er de dypt innskårne og trange fjordløpene som omkranses av høye fjell og tinder. I noen u-regioner erstattes fjorden av store fjordsjøer, men "bunnen" har fortsatt samme vide karakter. Her er også 5 u-regioner uten fjordkontakt, dvs dype, langsmale dalbunnen omgitt av tilsvarende høye fjell som fjordene. Sentralt i regionen er også de omkringliggende fjellområdene, som både kan utgjøre selve silhuettavgrensingen rundt dal-/fjordtrauet, eller inkludere flere små til middelsstore mellomliggende fjellområder. Ofte er dette høyfjellssterrig, men her inngår også noen lavereliggende lågfjell og fjelldaler. Fjellenes ulike hovedformer skaper variasjon. Sør for <i>Sognefjorden</i> har fjella ofte avrunda paleiske former, stedvis iblandet storkupert vidde. U-reg. 23.5 <i>Voss</i> har mildest preg, bl.a. med innslag av store enkeltstående åser. Med unntak av innerst i <i>Sognefjorden</i>, så har de fleste av fjellområdene nord for fjorden grove glisiale hovedformer, noe som gir et villere preg.	***
LANDSKAPETS SMÅFORMER - lite løsmasser - tynt, usammenheng. - morene/vitringsjord - sand/grus i dalbunn - ur, raskjegler - nakne fjellsider - blokkmark i fjell 	Regionen har generelt lite løsmasser. Mest vanlig er et tynt og usammenhengende løsmassedeck med morene- eller skredavsetninger nederst i dal- eller fjordsidene, eller på mer høytliggende hyller og slakere hellinger. Løsmassedeckene er likevel nok til at vegetasjonen de fleste steder gir lavereliggende regiondeler et frodig preg. Vitringsjord og skiftemorener er vanlig i enkelte områder, f.eks. i 23.6 <i>Aurland</i>. Dalbunnene har gjerne løsmasser av enten morene, breen- eller elveavsetninger (dvs. usortert materiale, grovere grus eller mer finsortert sand). Forekomstene er ofte sparsomme, men her er store variasjoner. Flere steder har hoveddelvis erodert seg dypt ned i dalbunnen, og derav gitt dalen sterk V-form. I de fleste dalbunninger er grusrygger avsett på tvers av dalen. I noen områder er berget sterkt oppkuttet, og innunder bratte fjellsider ses ofte grove kampesteinsur. Raskjegler og lavinebaner er også vanlig. Fjellområdene er stort sett snau og nakne, ofte med store mengder blokkmark. I mange u-regioner danner blankskurte, steile fjellsider et blikkfang opp i dal- eller fjordsidene. Også selve horisontlinja er variert, og veksler fra milde åsdrag til mer dramatisk taggete tinderekker.	***
FJORD OG VASSDRAG - fjorder & fjordsjøer - nedbygde deltaer - korte vassdrag - strie dalelver - lange, store fossefall - bretninger / brevann 	Lange fjordflater danner gulv i dyptskårne landskapsrom. I forlengelse av fjordløpene fins også enkelte langsmale fjordsjøer, og det som visuelt mest skiller dem fra fjordene er fravær av flo og fjøre. Karakteristisk i mange fjordbotner er et elvedelta. De fleste steder er de utfyllt med pukk og stein og nedbygd, og helt uorte delta er svært sjeldent. Dalene preges først og fremst av rennende vann. Vassdragene er helst korte, men pga stort fall er de ofte regulert til vannkraft. I større daler ses gjerne store elver med stor vannføring, og vannet veksler mellom å renne åpent og hastig eller buldrende og mer bortgjemt i dype juv og gjel. Mest "populær" av vassstypene er de mange fossene. Og pga stupbratte fjord- og dalsider er store fossefall forholdsvis vanlig, men også større stryk i dalbunnen. Et annet særtrekk er bretninger som et fåtall steder siger ned i høyere-liggende daler. Både bretninger og brefarget vann gir slike områder en betydelig egenart. Oppe i fjellene fins utallige bekker, elver og vann. Størrelsen på vannene varierer, og oppe i fjellområdene ses de både som botvatten eller mer grunne senkninger.	***
VEGETASJON - svakt kont. klima og stedvis lite nedbør - lauvskog; bjørkelier - edellauvskog - lauvingslier /-trær - furuskog i indre strøk - lite naturlig granskog - mye granplanting 	Klimaet danner et skille mot de tilgrensede midtre fjordbygdene. Her er et svakt kontinentalt klima med kaldere vintre, og ofte vesentlig mindre nedbør enn lenger vest. Lauvskogene dominerer, helst store bjørkelier med innslag av edellauvtrær; særlig alm, lind og hassel. Her fins også større edellauvskogsområder, særlig i bratte solvarme luer. Edellauvskogene varierer, men har betydelig flere kontinentale arter enn i de ytre og midtre fjordbygdene. Her fins også større lauvtrær med or og hegg. Regionen har fortsatt høyholdte lauvingslier. Storre bestand med furu er vanlig på grusavsetninger og på mer skrinne fjellgrunn, særlig i indre deler av <i>Sogn</i> og <i>Fjordane</i>. Naturlig granskog fins bare på <i>Voss</i>, samt et lite bestand i <i>Luster</i>. Granplanting er svært utbredt, og store plantefelt er vanlig å se oppetter fjord- og dalsider. Bjørk- og furu danner ofte skoggrense, både sammen og hver for seg. Regionen har også en del myr, men ikke så mye som i regionene lenger vest. Overfor skogsgrensa finnes et lappeteppe av rabbe- og heisamfunn sammen med ulike eng-, myr-, vier- og snøleietyper.	***

JORDBRUKS- MARK	Regionen har vel 4 400 aktive bruk med et snitt på ca. 80 dekar bevdholdt dyrka mark. Her er generelt lite løsmasser egnet til storstilt eng- og åkerbruk, men likevel har jordbruket "alltid" satt et betydelig preg på landskapene. Og selv om eldre hostingsformer opphørte for 30-50 år siden, preges ennå store områder lokalt av ulike tradisjonelle kulturmarkstyper. En tidlig bevisstgjøring om eldre kulturmarkstyper verdier, har imidlertid medført at man flere steder utfører omfattende skjøtsel. Bl.a. derfor er regionen et av landets kjerneområder for bevarte slåtteenger, hagemarker og lauvingslier. Likevel: i dag gir mange eldre slåtte- og beitemarker igjen. Totalt har regionen vel 394 150 dekar registrert dyrka mark. Av det drives 285 500 da (72 %) av egne eiere, mens 74 850 da (19 %) er leid jord. Vel 33 800 da (9 %) er registrert som ute av drift. Graspoduksjon dominerer på bevdholdt dyrka mark (90 %). Likevel er regionens store frukt- og bærproduksjoner mer kjent, selv om de ikke dekker mer enn 5 % av dyrka marka. Lokalt dyrkes også noe korn og potet. Et svært høyt husdyrtall, 273 300 beitedyr, gjør regionen til landets nest største husdyrregion. Her er vel 213 700 sau på utmarksbeite (78 %), mens storfeholdet teller 43 850 dyr (16 %). Geiteholdet er stort i enkelte u-regioner (14 800 dyr = 5 %), mens hesteholdet helst er stort i enkelte lokale turistområder. Mange gårder hadde både heimstøl og fjellstøl. Fortsatt er mange fjellstøler i drift.	***
		
BEBYG-GELSE OG TEKNISKE- ANLEGG	Regionen er spredtbygd, men tettbygde strandsteder fins i nesten hver kommune. I det 20-århundre vokste det og fram flere tettsteder basert på kraftfremende industri. Gårdsbebyggelse er karaktersetende for regionen. Rekketun, også kalt gateun fordi inn- og uthusa ofte ligger på hver sin side av en gjennomgående vei, er vanlig i små og store grender. I de indre bygdene er eldre uthus ofte helt eller delvis reist i lafverk, noe som er et bygningsmessig skille mot de midtre og ytre vestlandsbygdene der uthus ofte er av stavverk. I øvre dal- og fjellbygder har mange eldre hus råmur av stein. Regionen har og mange sveiterhus, både bolighus og hoteller. Særegent er også de mange hyllegårdene høyt over fjord eller dalbunn. De siste tiåra har mangfoldet av bolighus økt, og plasseringen i terrenget er friere enn for da det både er blitt lettere å sprengre ut og planere byggegrunnen. Steingjerder fins på kryss og tvers, og deler bruk fra bruk, gård fra gård og innmark fra utmark. Ved bogarden ses ofte en vårflor (vårflor) murt inn i steingjerdet. Hver gård kunne, pga store høydeforskjeller ha både heimstøl og fjellstøl. Stolsbua er for det meste tomra, men bruken av stein er utbredt i høyreliggende områder. Langs fjordene er naust og naustrekker et vanlig syn. Storstilt veitubbygging de siste 30 år har gjort at de fleste bygder har fått vel, men fortsatt fins enkelte bosatte vellose grender og enkeltgårder. Mange hovedveier er og lagt i store gjennomfartstunneler, noe som gjør at stadig flere bygder blir liggende i "bakevjer" i forhold til tidligere.	***
		
LANDSKAPS- KARAKTER	Regionen dekker det mest storslagne av Norges fjordlandskaper; atskillig villere og mer variert enn Sør-Ostlandets fjorder og mer dramatisk og inneshuttet enn Nord-Norges. Her skjærer fjordene seg lenger inn i landet enn noe annet sted, og fjellene reiser seg som en blågrønn vegg over fjordspeilet. Innerst i <i>Sognefjorden</i> , den lengste av Vestlandsfjordene, er man f.eks. vel 200 km fra det åpne hav. Og når fjellene som omkranser fjorden i tillegg kan stige vel 1000 m. opp fra fjordflata, sier det også mye om en dramatisk høydeforskjell full av særegen lokalhistorie.	
- Norges mest storslagne fjordlandskap - gir langt inn i landet - dramatiske høydeforskjeller - isen formet fjordene - traumform i både fjord- & dallandskap - langsmale fjordsjøer "mobleringen" av fjordene gir særpreg - varierte naturkomponenter i "trauet" - like mange daler som fjorder - mange kjente daler - bosetting og eldre driftsformer skaper internasj. interesse - truet, men visshet og ønske om skjøtsel er utfredt og økende 	Isen har formet landets fjorder, men i de indre vestlandsbygdene fikk isen mulighet til å grave dypere i landmassen enn noen andre steder. Veldige ismasser i bevegelse slipte seg her ned i gamle elvedaler, utvidet dem og ga dem et U-formet tverrsnitt med stupbratte fjellsider. I noen U-forma daler i regionens innland ses også langsmale fjordsjøer som fyller et "trau" i dalbunnen. Fjordene, i likhet med fjordsjøen, er også i grove trekk traumformet. Denne traumformen er reg. 's mest samlende landskapskomponent, usvhengig om de former fjord- eller dallandskaper. Den landskapsmessige "mobleringen" av traueene er det som gjør mange av regionens dal- og fjorder til storslagne landskap. Her finns nemlig høyfjell med ofte snødekte topper i syngemom, stier elver og lange fossefall, skogkledd dal- og fjordside med vekstlinger fra varmekjær lauvskog til karrige furuskoger. De fleste u-regioner begynner som fjord, ender i en elveor, og forlenges av en elvedal. I regionen fins det minst like mange daler som det er fjorder, og mange er like kjente som fjordene. Stedvis kan dalene vide seg ut til åpne, grytelignende parti med store flater og godt jordbruk – gjerne omkring et vann. Og der dalene slutter, der reiser fjella seg. Til tross for storslagne naturlandskap er det likevel kulturpåvirkningen som vekker internasjonal oppmerksomhet. Forst og fremst ved at de er bosatt. At det i tillegg fins svært særegne kulturmiljøer som hver for seg eksplisitt uttrykker regionens høydeforskjeller, f.eks. strandsteder, industristeder, fruktbygder, hyllegårder, heimstøler og fjellstøler, gjør at det er som menneskeskapte kulturlandskaper regionens virkelige verdier ligger. Mange av disse kulturmiljøene ble imidlertid skapt utfra helt andre måter å bruke landskapsressursene på enn dagens, noe som gjør at disse verdsette kulturmiljøene i dag er truet som følge av bruksopphør. Forfall av bygningsmasser og gjengroing er den største trusselen. Likevel, få regioner tar dette forfallet mer på alvor enn her.	

Det nasjonale referansesystemets ulike geografiske nivåer. Skala = flyhøyde!

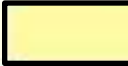

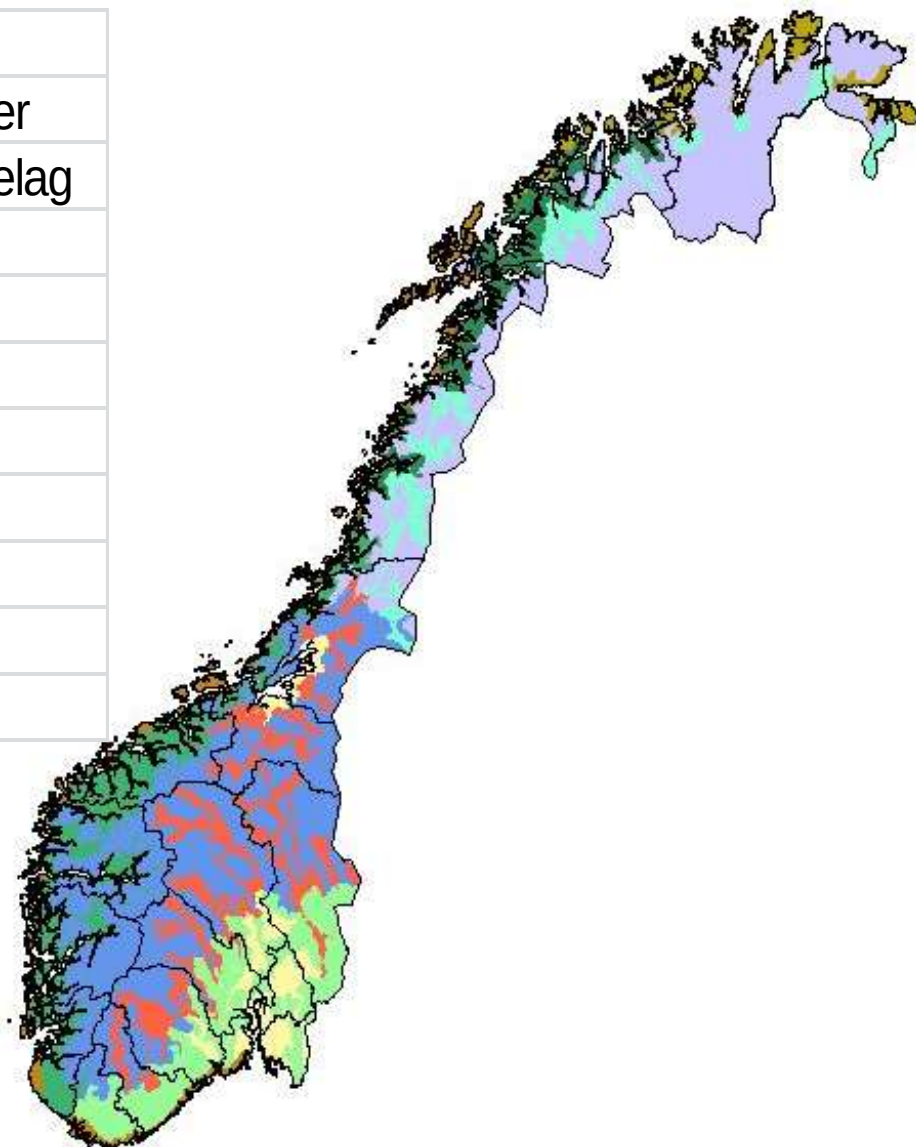
10 jordbruksregioner

skog+
landskap

Jordbruksregioner

	Østlandets og Trøndelags lavlandsbygder
	Fjordbygdene på Vestlandet og i Trøndelag
	Kysten fra Sør-Norge til Nordland
	Sør-Norges dal- og fjellbygder
	Sør- og Østlandets skogtrakter
	Fjordbygder i Nordland og Troms
	Fjellområdene i Sør-Norge
	Skogsbygdene i Nord-Norge
	Kysten i Troms og Finnmark
	Fjellområdene i Nord-Norge

UTBREDELSE AV JORDBRUKSREGION:

7 SKOGBYGDENE I NORD-NORGE

Regionen dekker 4,5 % av Norges landareal, og dekkes av store elvedalfører i Nord-Norge, og av mer utpreget åslandskap i sør.

Jordbruksareal dekker 1,4 % av totalareal, og drives av 1460 enheter.

I nord ligger gårdene ofte langs elvebredden, eller som spredte øyer i skog. I åslandskapet i sør ofte spredt eller i grender. Bruka er middels store (gj.sn. ca 140 da). Bruk med < 50 da jord, ofte i skogslir/trange sidedaler, viser sterk tendens til nedlegging og fraflytting. 22 % av jorda er ute av drift, men her har og vært en betydelig nydyrking i nyere tid.

Melk er viktigste produksjon og 620 av bruksenheter har melkekyr. Like mange bruk har sau. Her fins også noen av landets kjerneområder for geit, og ca. 7250 geit utgjør her 6,6 % av regionens beitedyr. Også tamrein er her en viktig næringsvei.

Jordbruksregionen består av landskapsregionene 33, 34, 41 og 42.

Andel jordareal av totalareal

Totalareal : 14 051 350 da
Hevdholdt jordbruksareal: 202 000 da

Fordeling av avlingstyper

Korn 0 da Frukst/bær 50 da
Grøvfôr 180 250 da Poteter 1 500 da
Grønnsaker 100 da Annen 20 100 da

Fordeling av antall aktive bruk etter driftsstørrelser

< 50 da = ca 200
50-99 da = ca 350
100-199 da = ca 550
200-499 da = ca 350
> 500 da = ca 10
= totalt ca 1460 aktive bruk i regionen

Eid-, leid- og jord ute av drift

Eid jord i drift: 131 000 da
Leid jord i drift: 65 950 da
Jord ute av drift: 56 400 da

* Totalt 253 350 da

Datakilde: Søknad om produksjonstillegg 31.07.96 og Landbruksregisteret, mars 1997.

Nord i regionen ligger dyrka marka ofte på vide elvesletter i dalbunnen.

Stedvis har dalene et trangt preg, og dyrka mark kan ligge klemte mellom elv og dalfot.

Nærhet til fjellområder er et særpreg, og snødekte fjell i bakgrunn er ikke uvanlig.

Flere gårder har samisk opphav. Mange avsidesliggende gårder er nedlagt og fraflytta.

UTBREDELSE AV JORDBRUKSREGION:

8 FJORDBYGDER I NORDLAND OG TROMS

Regionen dekker 5,7 % av Norges landareal. I en storslått fjordnatur, på strandflater eller i fjordnære dalganger, ligger jordbruksarealene spredt. Av regionens totalareal dekker dyrka mark kun 1,6 %.

Nedlegging av jordbruksmark og gårdsbruk er et meget stort problem. 38 % av all jord som er registrert som dyrka mark er ute av drift, og stedvis er hele grender nedlagt og fraflyttet. Dette gjelder særlig veiløse landsider og fjordøyer.

Kun 36 % av all dyrkingsjord blir drevet av egne eiere, mens 26 % er leid jord. Omfattende nydyrking av store myrarealer i deler av regionen har likevel medført at totalt hevdholdt jordareal har økt de siste tiårene.

Jordbruksregionen består kun av landskapsregion 32

Andel jordareal av totalareal

Totalareal : 8 247 500 da
Hevdholdt jordbruksareal: 295 850 da

Fordeling av avlingstyper

Korn 100 da Frukst/bær 400 da
Grasfôr 267 050 da Poteter 4 150 da
Grønnsaker 400 da Annen 23 750 da

Fordeling av antall aktive bruk etter driftsstørrelser

< 50 da = ca 550
50-99 da = ca 675
100-199 da = ca 775
200-499 da = ca 450
> 500 da = > 5
= Totalt ca 2 455 aktive bruk i regionen

Eid-, leid- og jord ute av drift

Eid jord i drift: 169 750 da
Leid jord i drift: 123 450 da
Jord ute av drift: 176 850 da

* Totalt 470 050 da

Datakilde: Søknad om produksjonstillegg 31.07.96 og Landbruksregisteret, mars 1997.

Jordbruksmark er ofte blikkfang i mektige fjordlandskap, men en ressurs for reiseliv.

Oppdyrking av myrareal har gitt betydelig tilgang av dyrka mark i fjordenes bakland.

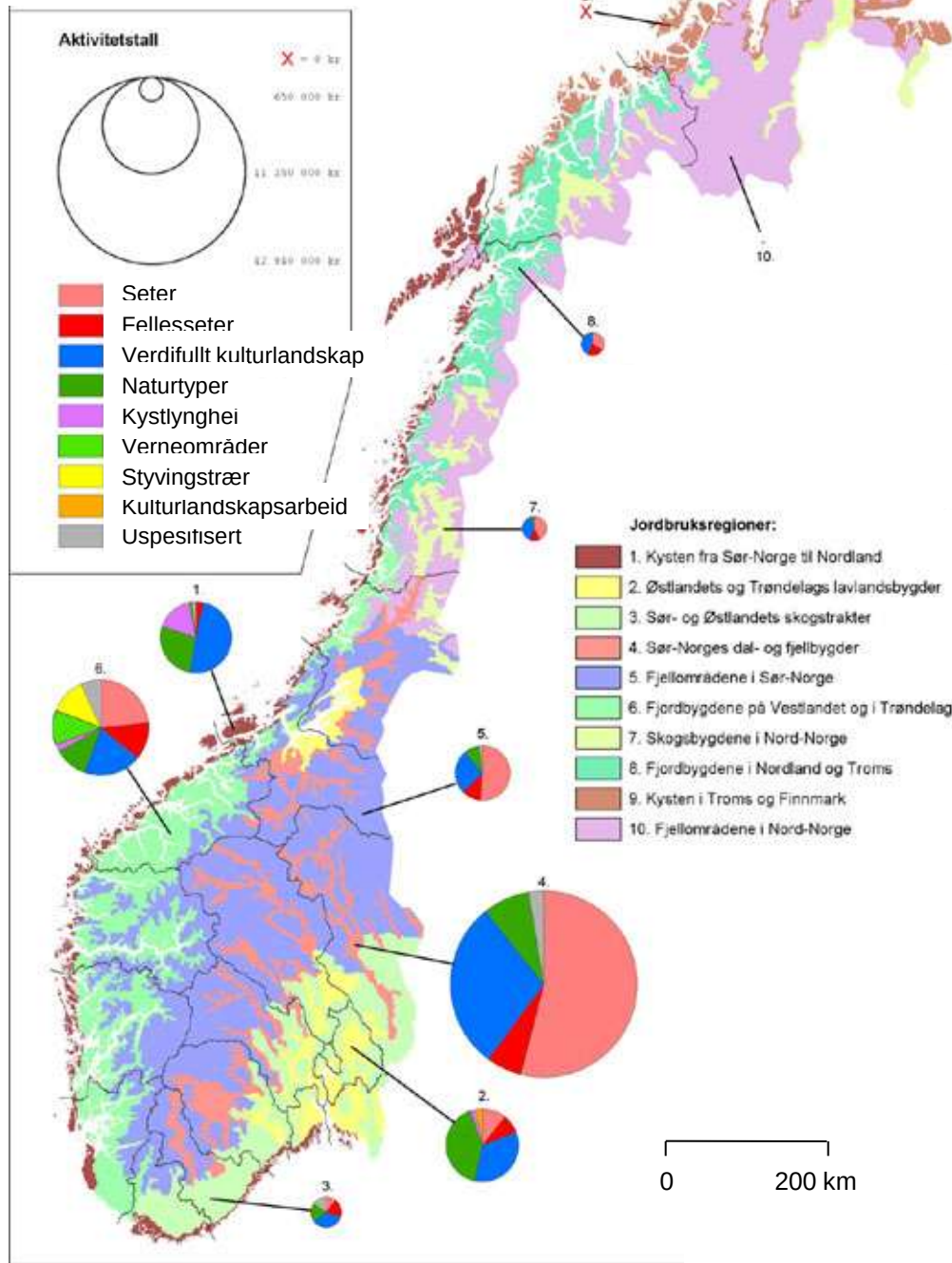

Brakkelegging av dyrkingsjord er et problem. 38 % av registrert jord er ute av drift.

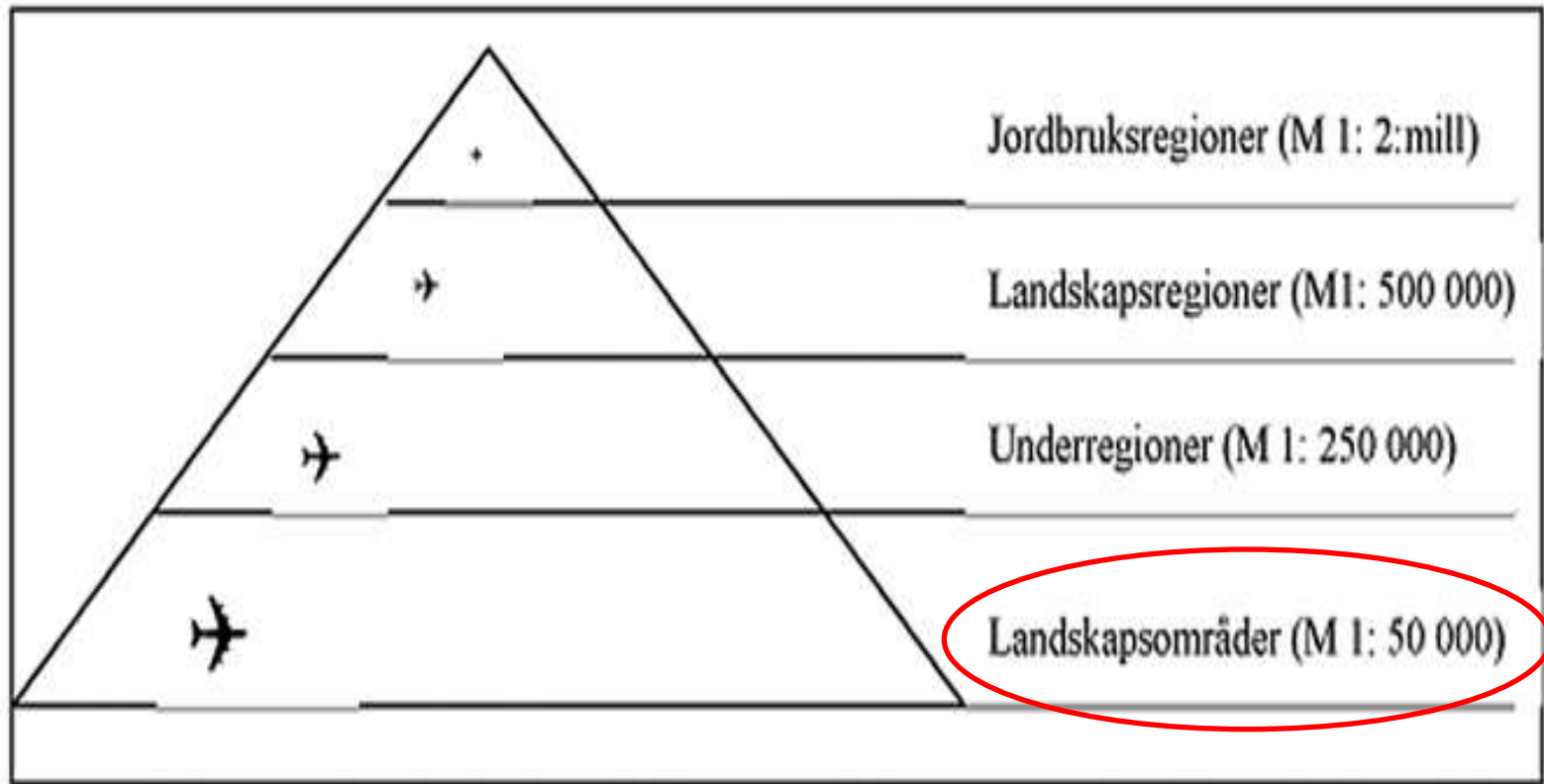

Biologisk mangfold på marginal jord er ofte truet som følge av nedlegging av jordbruksmark.

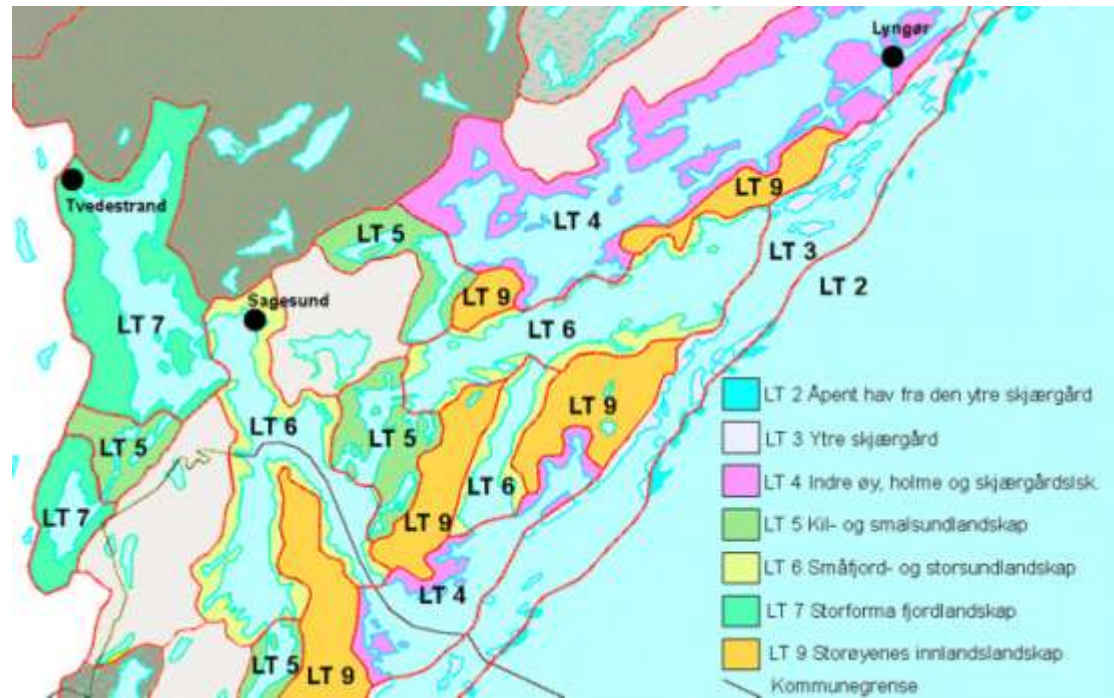
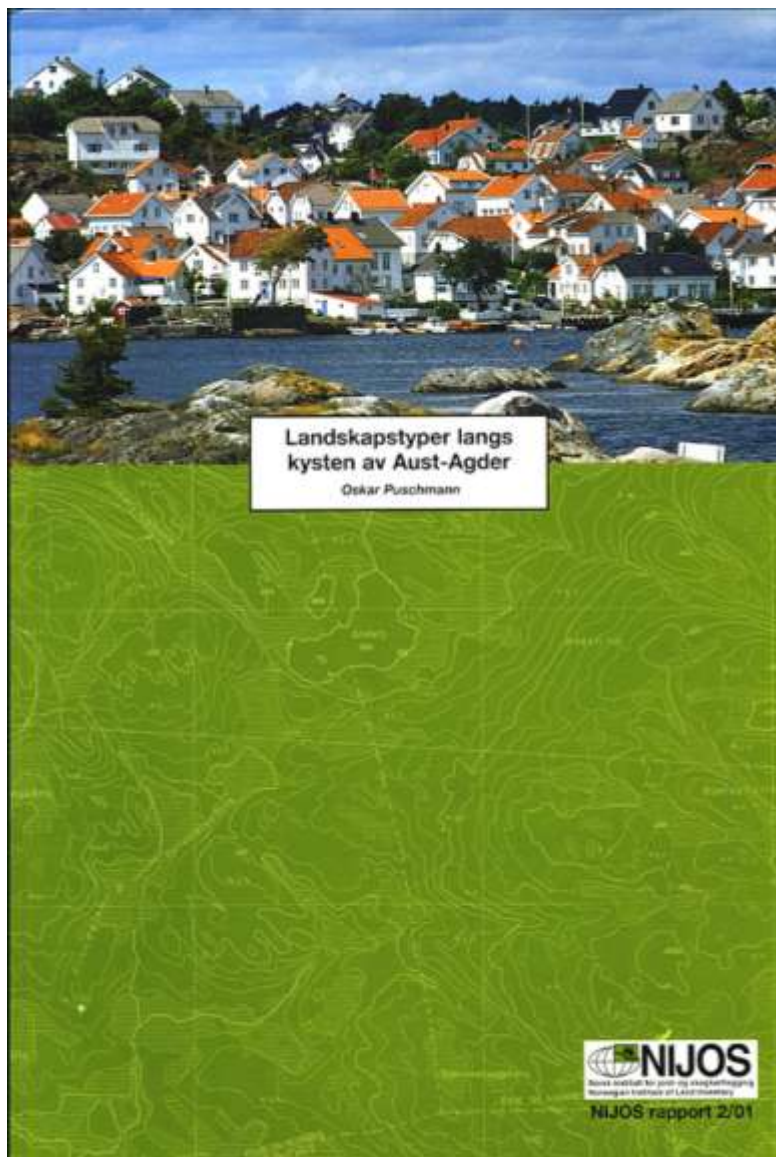
Tilskudd til hovedområde verdifulle kulturlandskap i RMP 2006, summert per jordbruksregion

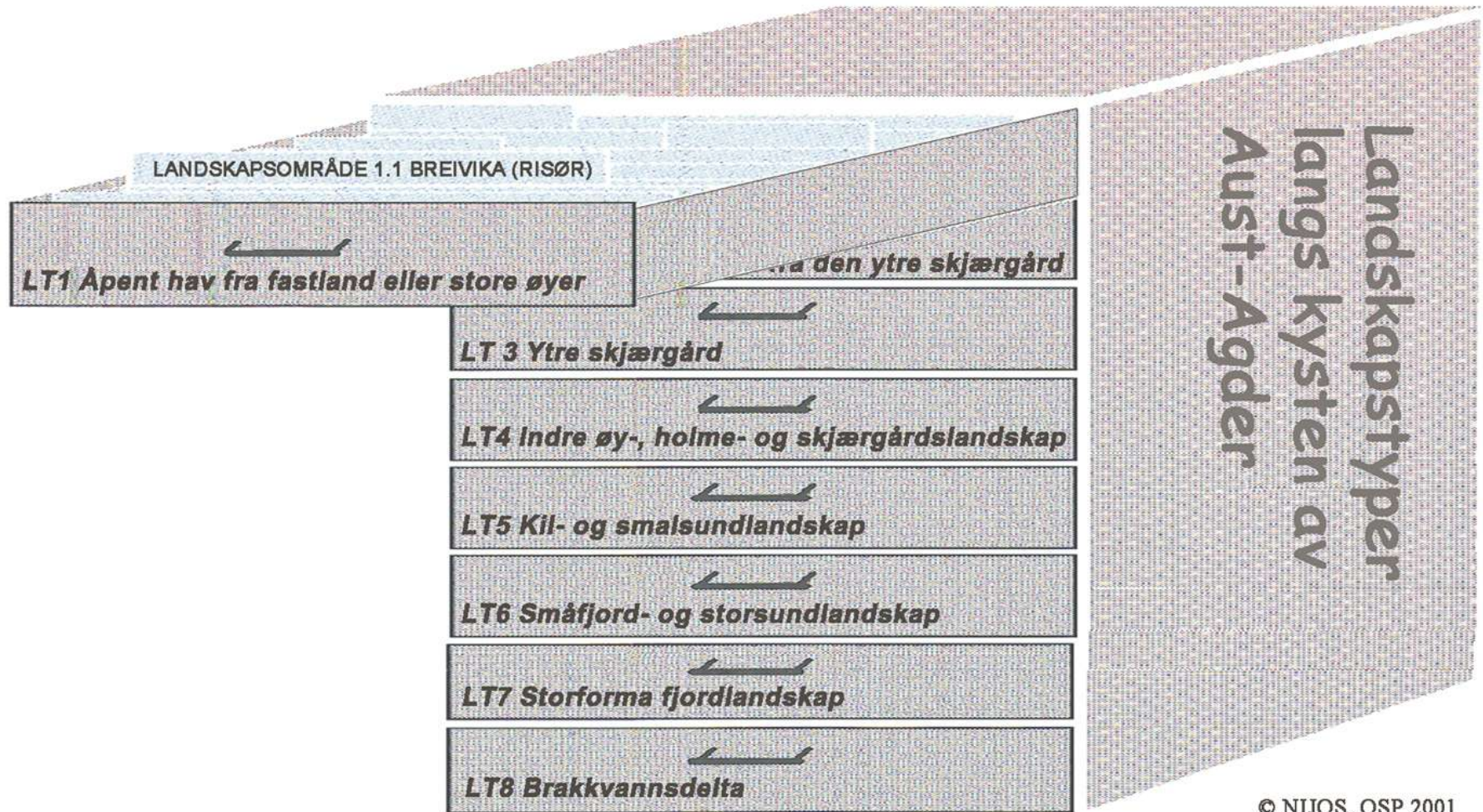
Det nasjonale referansesystemets ulike geografiske nivåer. Skala = flyhøyde!

Landskapstypekartlegging

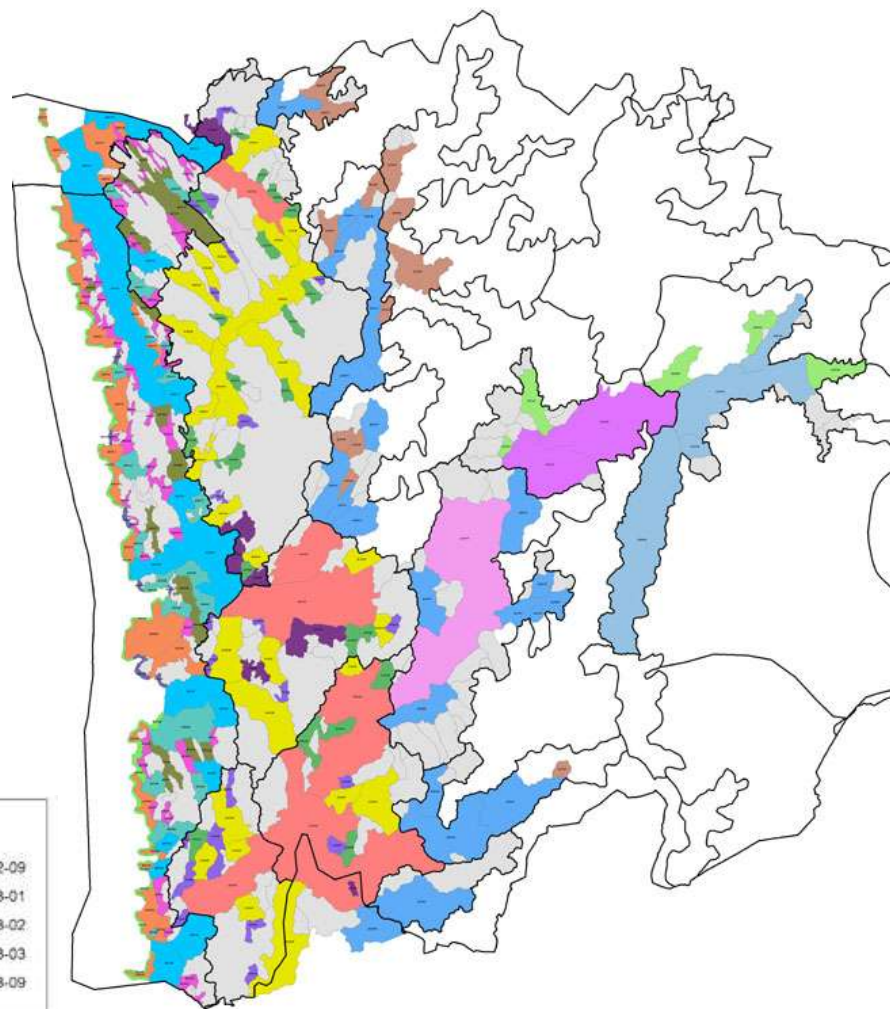
Inndeling i landskapsområder og klassifisering i landskapstyper = godt grunnlag for utvikling av helhetlig planredskap - i tråd med landskapskonvensjonen

Sjønære landskapstyper i Hordaland

Samtlige sjønære områder i Hordaland ble inndelt i totalt 272 landskapsområder

Disse er klassifisert i 18 ulike landskapstyper fordelt på 4 ulike landskapsregioner

Landskapstyper Hordaland

hordaland_nijos_landskap291103_32f

<all other values>

LANDSKAPST

LT 20-01

LT 20-02	LT 20-06	LT 21-02	LT 21-09	LT 22-09
LT 20-03	LT 20-07	LT 21-03	LT 22-01	LT 23-01
LT 20-04	LT 20-09	LT 21-04	LT 22-02	LT 23-02
LT 20-05	LT 21-01	LT 21-05	LT 22-03	LT 23-03
			LT 23-09	

Bildeeks. LT 20-03 Ytre skjærgård

Skjærgården i Austrheim kom.

Bildeeks. LT 21-04 Våg og smalsundlandskap

Toptingasundet- Lurosen, Lindås kom.

Bildeeks. LT 22-02 Middels brede fjordløp

Sørfjorden, Osterøy & Bergen kom.

LT 23-03 Trange og dyptskårne fjordarmer

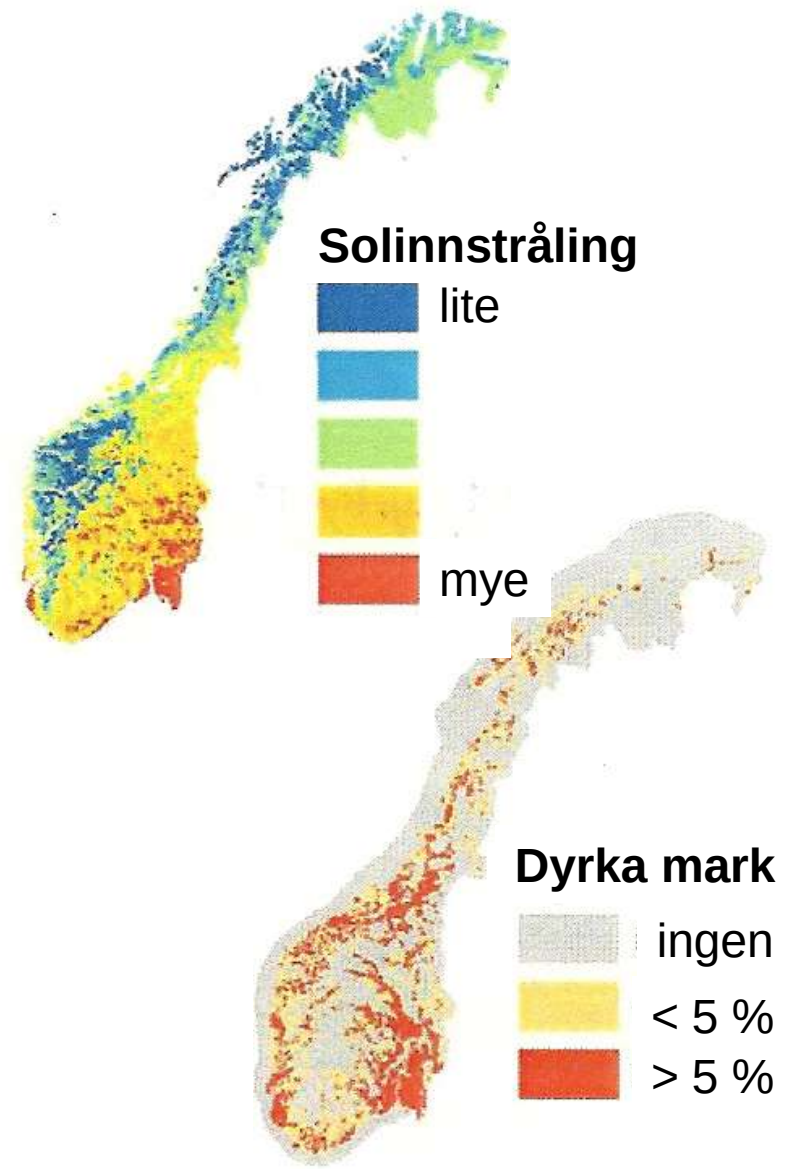
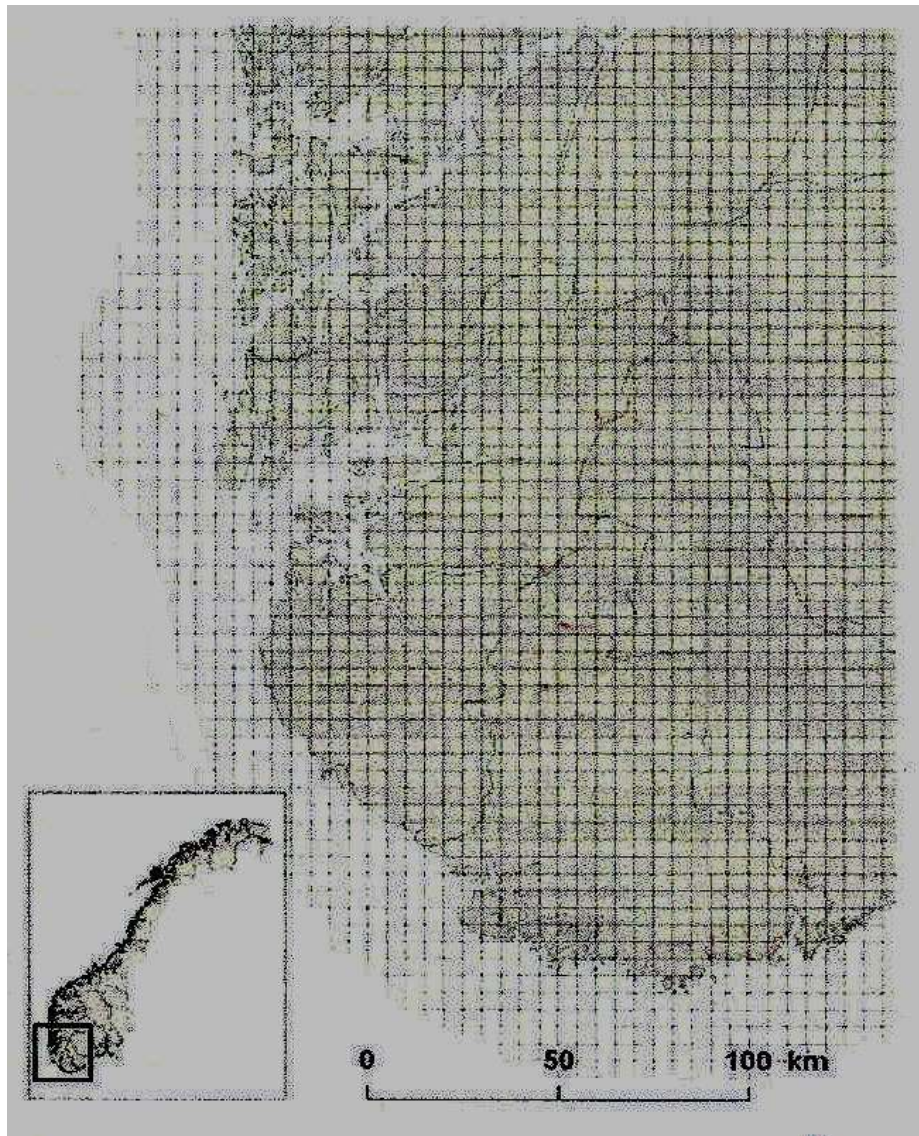
Ulvikpollen, Ulvik kom.

Landskapsdatabasen

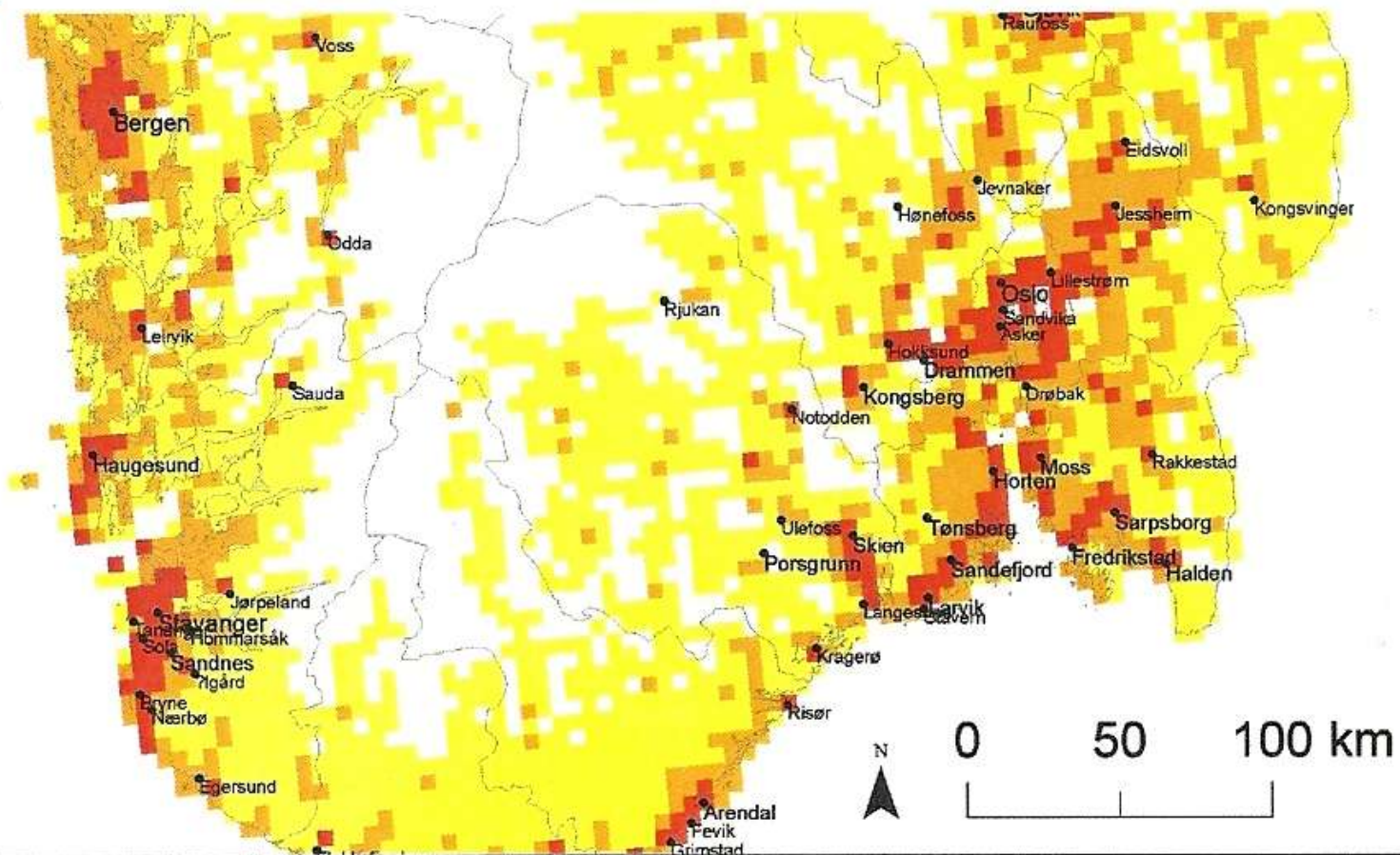

Temagrupper for parametrene	Kilde
Rutenett med koordinater og unikt rutenummer	SSB og Skog og landskap
Samferdsel - kjørbær vei, tunnel og skogsbilvei (m), motorvei (ja/nei)	VBASE, Statens kartverk
Bygningsdata - antall, areal av bygninger, antall setre	Matrikkelen (GAB), Statens kartverk
Bedriftsdata - antall ansatte i jord- og skogbruk, antall bedrifter i jord- og skogbruk	SSB
Befolkningsdata - antall og % personer, antall og % personer over 67 år, antall og % kvinner	SSB
Produksjonstilskudd i jordbruket - areal for ulike prod.	Statens landbruksforvaltning
Terrengparametere - høyde (bl.a. min, maks), relieff, avstand kyst, solinnstråling, terrengskygge og åpenhet	25 m høydemodell, Statens kartverk
Land- og havareal - andel (%) av hhv. land og hav	N50, Statens kartverk
Geologi - potensielt næringsinnhold i %	Berggrunnskart 1:250k, NGU
AR5 statistikk - areal i m ² og % for hver arealtype	Arealressurskart AR5, Skog og landskap
AR50 statistikk - areal i m ² og % for hver arealtype	Arealressurskart AR50, Skog og landskap
Jordbruksregioner - ja/nei	Nasjonalt referansesystem for landskap, Skog og landskap
Landbruksregioner - areal i %	Nasjonalt referansesystem for landskap, Skog og landskap
Reiseliv - antall overnattingssteder	Reiselivsbasen, Sortland Automasjon
Kulturminner - antall lokaliteter	Askeladden, Riksantikvaren
SEFRAK register over eldre bygninger - antall bygg	SEFRAK, Riksantikvaren

Landskapsdatabasen

Jordbrukslandskap under press

Ulike data til ulike bruk

- Landskapsregioner
 - Fokus på det unike
 - Lettforståelige
 - Identitet / tilhørighet
 - Bestandige rammer (visjoner/mål/endring)
- Landskapsdatabasen
 - Fleksibelt system
 - Kan definere landskapstyper for ulike bruksområder
 - Analyser av sammenhenger / drivkrefter
 - Lett å oppdatere

skog+
landskap

www.skogoglandskap.no